

noční taxu již před 8. hodinou večerní. Podle názoru stížnosti jsou správní úřady vázány na skutkové zjištění pravoplatného rozsudku trest. soudu a měl proto žal. úřad přihlídnouti k námitce vznesené v tomto směru v odvolání proti trestnímu nálezu I. stolice.

Nss neshledal stížnost důvodnou.

Podle § 95 odst. 1 úst. listiny přísluší soudní moc ve věcech trestních občanským soudům trestním, pokud není zvláštním zákonem přikázána trestním soudům vojenským, nebo pokud věci tyto nemají býti podle všeobecných předpisů projednány trestním řízením politickým nebo finančním. Pro trestní řízení policejní ustanovovalo v tomto směru před účinností zák. č. 125/27 pro území býv. práva rak. min. nař. z 3. dubna 1855 č. 61 ř. z., že vyšetřování a trestání všech přestupků, jež nejsou prohlášeny za činy trestné všeob. zákonem trest. z 27. května 1852 a ohledně nichž není řízení svěřeno výslovně úřadům jiným, vykonávají v první stolici politické (státně policejní) úřady I. instance (§§ 1 a 2 cit. nař.), v II. stolici zem. správy pol. a v III. min. vnitra (§ 3 cit. nař. a §§ 1 a 3 min. nař. z 31. ledna 1860 č. 31 ř. z.), pokud arci byl další rekurs přípustný a pokud jeho projednávání nenáleželo do působnosti jiného min. Trestní řízení před těmito úřady jest upraveno min. nař. z 5. března 1858 č. 34 ř. z. Ani v tomto nař., ani nikde jinde není stanoveno, že správní úřady, rozhodující o přestupcích politických, jsou vázány zjištěním, k němuž dospěl trest. soud, vykonáváje pravomoc jemu podle zák. příslušející. Naopak jest z cit. norem zřejmo, — a plyne to také z povahy věci samé, — že správní úřady musejí samy zjistiti skutkovou podstatu přestupku, k jehož stíhání jsou podle zák. povolány, a oceňují výsledky původního řízení před nimi provedeného podle vlastního volného uvážení.

Nelze proto shledati nezákonnost nebo vadnost řízení v tom, že žal. úřad, rozhoduje v II. stolici o policejním přestupku přičítaném st-li za vinu, nepokládal se za vázán skutkovým zjištěním trest. soudu, nýbrž hodnotil výsledky původního šetření samostatně.

Č. 8183.

Poiste nie nemocenské: Otázka, zda niekto nabyť závodu v smysle § 171 zák. č. 221/24 o poistení pre prípad nemoci, invalidity a staroby, jest otázkou skutkovou.

(Nález zo dňa 17. októbra 1929 č. 18.436.)

V e c : Nathan St. vo F. proti župnému úradu vo Zvolene o nemocenských a úrazových príspevkoch.

V ý r o k : S ť a ť n o s ť s a z a m i e t a a k o b e z d ô v o d n á .

D ô v o d y : Okr. nemoc. poisťovňa v Lučenci vymerala firme Nathan St. vo F., ako právnej nástupkyni firmy Imrich H. a spol. podľa § 46 zák. čl. XIX : 1907 na nemoc. príspevkoch vzniklých v rokoch 1925 pri lesnom využití, čiastkou 1.066 Kč 60 h. Okr. úrad v Lučenci rozhodnutím zo dňa 15. apríla 1927 zamietnul odvolanie sť-ľa, lebo počas vypočutí svedkov bolo dokázané, že v roku 1925 prevzal drevársky obchod, v tejto dobe vyplácal robotníkov ako zamestnávateľ,

ktorou okolnosťou je dokázaný i služobný pomer, z ktorého vyplýva poisťná zaviazanosť voči zamestnancovi a snášané príspevkov voči nemocenskej poisťovne.

Župný úrad vo Zvolene nap. rozhodnutím zamietnul ďalšie odvolanie sť-l'ovo so schválením rozhodnutia okr. úradu na základe vlastných dôvodov.

Rozhodujúc o sťažnosti do tohoto rozhodnutia uvažoval nss takto:

Predne nutné je podotknúť, že spor tento vznikol už za platnosti zák. č. 221/24, ktorý podľa odst. 3. § 148 zák. č. 148/25 nabyt účinnosti dňom 1. júla 1926, takže vec túto nutné je posudzovať podľa ustanovenia cit. zák., ktorého § 171 ustanovuje, že kto nabyt závodu, ručí za poisťné, ktoré mal platiť predchodca za dobu najvyšš 18 mesiacov odo dňa nabytia nazpät počítajúc, a to peniazmi, ktoré mu boli k tomuto dňu nemoc. poisťovnou ako nedoplatok vykázané.

Napadnuté rozhodnutie, ktoré recipovalo dôvody rozhodnutia inštalácie prvej, založené je na skutkovom zistení, že sť-l' prevzal v r. 1925 drevársky obchod od Ignáca G., v tej dobe vyplácal robotníkov ako zamestnávateľ, čo je dokázané na základe výpovedi svedka Abrahama G.

Sťažnosť proti tomu namietá, že sť-l' kúpil v r. 1925 len jednu časť palivového dreva z vymanipulovaného lesa od Ignáca G., a že preto není nástupcom Ignáca G. v jeho podniku, a dovodzuje, že pojem nástupcu podniku nemožno vykladať tak rozšírene, ako to činí žal. úrad.

Námietka táto je bezdôvodná, lebo podľa cit. § 171 je podmienkou ručebnej povinnosti za poisťné tam vyslovené len, aby išlo o nabytie závodu. Otázka, zda niekto nabyt závodu, je otázkou skutkovou, prezkúmanie ktorej prísluší nss-u len s hľadiska § 6 zák. o ss.

Splnenie tejto podmienky podľa správnych spisov má žal. úrad za dokázané výpoveďou svedka Abrahama G., ktorý potvrdil, že H. a K. oddali podnik G-ovi, o čom napísanú smluvu H. ukázal svedkovi, ktorý sa z tej presvedčil, že G. prevzal skutočne celý podnik a že na jar r. 1925 došiel do R. sť-l' Nathan S., ktorému G. v prítomnosti svedkov a jeho pomocou oddal celý drevený materiál, keďže sa osvedčili pred svedkom, že drevo a celý podnik je majetkom Nathana S. S. pri tejto príležitosti postavil v skladišti jeho firmu označujúcu tabulku. V tejto výpovedi mal tedy žal. úrad dostatočný podklad pre úsudok, že sť-l' prevzal závod od Ignáca G. a tedy že ho nabyt podľa § 171 cit. zák.

Pokiaľ sťažnosť vytýka, že žal. úrad opomenul tej okolnosti, že okr. nemoc. poisťovna mala možnosť vymáhať príspevky v r. 1924 a 1925 na Imrichovi H. a spol., není ani táto námietka dôvodná, pretože niet zákonného predpisu, ktorý by ukladal poisťovne takéto príspevky do istej doby vymáhať na predchodcovi podniku. Nevzal-li tedy žal. úrad zreteľu k uvedenej okolnosti, nie je možné v tom spatrovať ani vadu pokračovania ani nezákonnosť.

Č. 8184.

Živnostenské právo: K výkladu pojmu »periodická do-prava osob« podľa § 15 bodu 3. živn. rádu.

(Nález ze dne 17. října 1929 č. 18.567.)